

19- Handens vägar och bönen

Innehåll

- Bönerns innerlighet -19 - Handens vägar och bönen
 - Gud, den Upphöjde, behandlar inte Sina tjänare med knappar
 - Lemmarna och deras överträdelser
- Dessa portar är tungan, händerna, fötterna, hörseln och synen
 - Hur bevarar jag min tunga så att mitt hjärta inte blir sjukt?
 - Var noga med två saker och bry er inte om vilken av dem ni uppnår
 - "Jag känner till ett ord som, om han sade det, skulle få det han känner att försvinna.
 - Om han sade: 'Jag söker skydd hos Gud från den fördömde Satan', skulle det han känner försvinna."

Bönerns innerlighet -19- Handens vägar och bönen

I Guds, den Nåderikes, den Barmhärtiges namn. Må Guds frid och välsignelser vara över vår mästare Muhammad, den främste av de första och de sista, och över hans familj och följeslagare.

O Gud, lär oss det som gagnar oss, låt oss dra nytta av det Du lärt oss och

ge oss mer av Din nåd, Du den Barmhärtigaste av de barmhärtiga.

Vi fortsätter resan, om Gud vill, med det sextonde avsnittet av *Bövernans innerlighet*.

Förra gången nämnde vi att innerlighet i bönen inte är något som kommer genom att trycka på en knapp.

Gud, den Upphöjde, behandlar inte Sina tjänare med knappar

Utan det finns en ständig kamp (mujahada) som den troende måste hålla fast vid för att räknas bland de innerliga.

Och den första porten i kampen mot själen och dess begär, i att hålla sig borta från synder och stänga alla öppningar som Satan kan använda för att föra syndens gift in i hjärtat – det som försvagar dess kraft, förgiftar det, gör det slött inför lydnad och tungt inför tillbedjan – är att skydda dessa portar. Annars kan det leda till att man finner lydnaden tung, att bröstet inte öppnas för den, och i värsta fall att man inte längre bryr sig om att undvika synd.

Då sjunker hjärtat, precis som en byggnad sjunker när den rasar, ner till det lägsta av det låga – utan att dess ägare ens märker det.

Tecknet på detta sjunkande är att hjärtat vandrar kring det låga, det smutsiga, det obetydliga.

Till skillnad från det hjärta som renats genom lydnad och därför vandrar i det ädla och upphöjda.

Några av de fromma sade: "Dessa hjärtan är vandrande." Det vill säga: de rör sig från plats till plats. Vissa vandrar kring Arsh (Guds tron), andra kring latrinerna.

Det betyder: den troendes hjärta kretsar kring Guds välbehag – hur han ska närma sig Honom, kalla till Honom, ge allmosor, göra goda gärningar, tjäna Hans skapelse. Han investerar sitt liv i godhet.

Den vanliga människan däremot kretsar kring vad han ska äta, dricka, njuta av, vart han ska gå, vem han ska besöka, hur han ska samla pengar för att njuta av denna värld.

Och han glömmer att han är ansvarig, att han kommer att ställas till svars, att han är en gäst i denna värld och snart kommer att lämna den.

Ibn Abbas sade: "Den goda gärningen ger ljus i ansiktet, ljus i hjärtat, vidgat uppehälle, styrka i kroppen och kärlek i människors hjärtan. Och synden ger mörker i ansiktet, mörker i hjärtat och graven, svaghet i kroppen, minskat uppehälle och hat i människors hjärtan."

Alltså finns det ett samband mellan det yttre och det inre – mellan hjärtat och lemmarna.

Lemmarna och deras överträdelser

De hindrar hjärtat från att vandra mot Gud.

Hur blir vi av med dessa gifter och synder som skadar hjärtats hälsa och kanske till slut dödar det?

Ibn al-Qayyim sade: "Lemmarna är som kanaler som leder till hjärtat – det rena och det orena. Den som håller dem borta från det onda rensar hjärtats mage och smälter bort det som finns i den. Men den som släpper dem fria leder in smutsen från synderna och mörkret från överträdelserna."

Hjärtat är en fästning, och Satan är vår fiende som vill ta sig in i denna fästning för att förstöra den.

Vi kan inte skydda denna fästning utan att vakta dess portar.

Vilka är dessa portar?

Dessa portar är tungan, händerna, fötterna, hörseln och synen

Låt oss börja med den första porten: **tungan**.

Det är den port Satan lättast tar sig igenom och oftast återvänder till. Den arbetar mest, kräver minst ansträngning och är lättast att synda med.

Därför kommer de flesta av människans synder från tungan. Profeten ﷺ sade: "En människas tro blir inte rak förrän hennes tunga blir rak, och hennes tunga blir inte rak förrän hennes hjärta blir rak."

Hur mycket en människa än gör av goda gärningar renas hon inte från

synder förrän hon renar sin tunga.

Alla kroppens lemmar ödmjucar sig därför inför tungan varje morgon och ber den att frukta Gud, för deras öde följer dess öde.

Profeten ﷺ sade: "När människan vaknar på morgonen ödmjucar sig alla lemmar inför tungan och säger: 'Frukta Gud för vår skull, för om du är rak är vi raka, och om du är krokig är vi krokiga.'"

Tungan är en port in till hjärtat – den för in renhet eller smuts, gott eller ont.

Och den är också en port ut – den avslöjar vad som finns i hjärtat.

Hjärtat är som en gryta som kokar, och tungan är sleven som öser upp innehållet.

Hur bevarar jag min tunga så att mitt hjärta inte blir sjukt?

Den kloke vaktar sin tunga, för en enda mening kan förstöra en människa.

Profeten ﷺ sade: "En man kan säga ett ord som han inte ser något fel i, men som får honom att falla i Helvetet i sjuttio år."

Och han berättade om en man som sade: "Gud kommer inte att förlåta den och den." Gud sade då: "Vem är det som svär vid Mig att Jag inte ska förlåta? Jag har förlåtit honom och gjort dina gärningar ogiltiga."

Därför måste man vakta både talet och tystnaden – för ibland är tystnad en synd om man borde tala.

Satan säger till sina soldater:

Var noga med två saker och bry er inte om vilken av dem ni uppnår

1. Få honom att tala med falskt och skadligt tal.
2. Få honom att tiga när han borde tala sanning.

För den som talar falskt är Satans bror. Och den som tigger om sanningen är en stum djävul.

”Jag känner till ett ord som, om han sade det, skulle få det han känner att försvinna. Om han sade: ’Jag söker skydd hos Gud från den fördömde Satan’, skulle det han känner försvinna.”

Profeten ﷺ sade detta om en man som var rasande.

Så låt var och en av oss pröva sitt hjärta. Om han finner kyla, slöhet, glömska, brist på innerlighet – låt honom börja med sin tunga.

Låt honom fylla den med Koran, dhikr, tasbih, goda ord, att hjälpa människor, att medla mellan två, att lugna en arg, att vägleda en vilse, att trösta en bedrövad.

Det goda som går in i hjärtat genom tungan blir dess medicin, dess styrka, dess rening och dess uppvaknande.

KORANEN & SUNNAH

- [Bönen gudomlig befallning](#)
- [Nationalismens Uppkomst i den Muslimska Världen](#)
- [’Awrah för män och kvinnor inom och utanför bön](#)
- [Bönen mellan befallning och uphöjelse](#)
- [Regeln om att be i Haram-kläder](#)
- [Att upphöja Allahs befallning är att be](#)
- [Förstå Koranen](#)
- [Lycka eller elände i nästa liv](#)
- [Frågor och svar angående ahl al-Kitabs Kött](#)
- [Rasism: Finns det en lösning?](#)